

K V Ě T E N 2025

Počasí v květnu bylo daleko horší než v dubnu. Bylo většinou chladněji, zataženo a poměrně často pršelo. Ale vzhledem k tomu, že letos byly dosud srážky hodně, hodně pod průměrem, se vesměs všichni z deště radovali.

V květnu jsme tu měli zase nějaké praktikanty. Jednak Karolinu ze střední školy, která tu strávila dva týdny. A dále Tomáše a Karolinu ze Scio školy, z nichž každý tu strávil po týdně. Všichni tři byli fajn, s klientkami živě komunikovali a do

všeho se zapojovali. A hlavně s námi chodili na procházky.

Navzdory steskům na počasí – viz výše – nám během jejich přítomnosti počasí přálo, takže jsme procházky po jarním Suchdole mohli dopřát více vozíčkářům. Někdy nás šla opravdu velká karavana.

Jindy nám počasí dovolilo udělat si na zahrádce ohýnek a opéct burty. A dokonce jsme si u ohýnku i zazpívali za doprovodu „fňukny“.

Zato když jsme vyjeli na výlet, tak nám zase přelo. Naštěstí jen cestou. Ale zataženo bylo celý den. Vydali jsme se týmž směrem, jako v dubnu. Naším cílem byla zámek v Peruci. I tentokrát jsme si udělali zastávku u majestátního Oldřichova dubu. Pak jsme jeli na zámek, kde jsme měli domluvenou prohlídku na 11 hodinu.

A byla super!! Zámek ještě není úplně otevřen veřejnosti a stále se na něm pracuje. Je to jedna z mnoha památek, které soudruzi nechali zchátrat a po revoluci se jich musel ujmout nějaký mecenáš, aby je

zachránil. Tím mecenášem je pán, který vlastní i zámek Dětenice a mnoho dalších firem. Umí peníze vydělat, ale umí je také smysluplně utratit – třeba právě záchranou památek. Mohli jsme současný stav zámku porovnat se stavem před deseti lety, kdy jej majitel koupil. Klobouk dolů před panem podnikatelem – jednak že památku zachránil a také proto, že ji celou nebude věnovat generování dalších peněz a část zpřístupní běžným lidem. Moc se nám tam líbilo a paní průvodkyně byly velmi milé a vstřícné.

Po prohlídce jsme jeli do téže restaurace jako po minulém výletu, protože tam nám moc chutnalo.

Restaurace je v Panenském Týnci, který je známý svým nedostavěným

středověkým kostelem. Ten má pověst místa nabitého zvláštní energií. Proto ho často navštěvují různí lapači energie a esoterici. Ale vzhledem k tomu, že přšlo, tak se dámy na energii vykašlaly a poslaly tam jen šoféra, aby jim to vyfotil.

Až na počasí se výlet velmi vydařil.

V květnu jsme tu měli 2x Renatu s Meginkou. A byly to jejich poslední návštěvy v Horizontu. Meginka už nám nějak zestárla a už prý nemá tolik trpělivosti na hlazení a nechodí sem tak ochotně. Renata se proto rozhodla s canisterapií skončit. Na poslední návštěvu jsme jim připravili dárečky a poděkovali za letitou spolupráci. Uvidíme, jestli se nám podaří zajistit

náhradu a v canisterapii nějak pokračovat.

Adéla před časem oslovila galerii Bubec, která má výstavní síň v podchodu metra na Dejvické s dotazem, zda by nebylo možné vystavit tam výrobky našich klientů. Odpověděli kladně.

Takže poslední pátek v květnu jsme se tam s Janou a Adélou vypravili a výrobky do výlohy nainstalovali. Bude to tam k vidění do posledního pátku v červnu. A

v průběhu celého května Adéla, Barbora a Jana s klienty vyráběli exponáty k vystavení.

května dopoledne. Paní Křížová přišla se svým psem Helenkou a obě si naše klientky získaly. Bylo to velmi milé a všichni se těší na červnové setkání.

Další atrakcí, která vybočovala z běžného režimu, byla návštěva Pejsků z MŠ v Gagarince. Tentokrát jsme s nimi nic nevyráběli, ale hráli jsme si. Na každém stole byla jedna či dvě hry, které mohli hrát staří i mladí – chytání rybiček, nejistá ruka, skládačka, bludiště s kuličkou, pexesa, dobre, poznávání pohádek... Děti mezi stoly pendlovaly a vyzkoušely si všechny všechno. Senioři jsou drobátko usedlejší, takže tu herní hodinku strávili vesměs u téhož stolu. Ale děti se jim tam střídaly, takže to ani pro ně nebyla nuda.

Dostali jsme mail od herečky Venduly Křížové z Vinohradského divadla s nabídkou, že by si přišla párkrát popovídat s našimi klienty, aby jim trochu zpestřila život. Domluvili jsme se na dvou návštěvách ve stacionáři a jedné besedě pro veřejnost. První návštěva proběhla v úterý 27.

V květnu jsme tu měli 3 akce pro veřejnost. Vydali jsme se do Brazílie s Daliou Peterovou.

Jedním z dobrých holubů, kteří se (každoročně) vracejí je Jana Troupová. Tentokrát nám povídala o Azorských ostrovech.

A mezi dvěma cestovatelskými přednáškami nás přišel potěšit Karel Kekeši s harmonikou. Kromě toho, že umí hrát a zpívat, dokáže vytvořit srdečnou a veselou atmosféru. Všichni z jeho koncertu odcházeli ve velmi dobrém rozmaru. Takže když si to budeme moci dovolit, budeme rádi, když pan Kekeši přijde příští rok zase.

